

ANERIM

SETMANARI BILINGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 50
Sóller 15 de Diciembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

POLITICA LOCAL

Dos concejals mes

Es mauristas están que bríncan d'alegría desde qu'es ministre de Governació, ha considerats capacitat es dos concejals seus, qu'are farà dos anys incapacitaren per ocupá es carrec de concejals.

Noltros no sabem qu'in Sant s'ha posat a nes costat d'es mauristas, pues en lo que veim treuen es concejals fent eleccions y sense ferné

Segons sa deya, un solleric cercave considerá inútils sas eleccions fetas en Son Avinyóns. Venc a nes dí que volía tres concejals menos y are en tendrá dos mes.

En sos concejals qu'ara tenim noltros trobam que mos bastan y hasta y tot mos ne sobren per terné amb cassola. Noltros deyem que per administrá ets interessos municipals bastaven dues personas: Es Batle y en Puig. En Puig per dá conseys a nes Batle, y es Batle per dá sas ordes corresponents. Ja veurieu com sas coses anirian milló que no ván.

Ara tendrem un etsercit de concejals que mos farán pegá panxóns de riyas. Ara tendrem un etsercit de concejals qu'alsaran sas Cases de la Vila de crits. (Llástima qu'el senyó Ozonas sigue a sercá esclatessancs). Ara tendrem un etsercit de concejals que si no fán torná loco es Secretari Municipal en dos dias, farán poc.

Mes ara no mos hem d'aná a enjirgolá amb cosas tristes. Tenguem en conta que com mes serem mes riurem, y conort de molts conorts de bestis.

S'ESTRENO D'ES TRAJE

(Amb motiu de s'estreno de s'uniforme des municipal Corona)

Sa festa de la Puríssima va sé bastant celebrada, pues va treure en tal diada una mudada guapíssima es municipal Corona.

Un angelet pareixía, qu'havia baixat en tal día, amb un vestidet de lona.

Es públic el contemplava, casi tot embebeyat, y cuant s'en havia anat casi tothóm exclamava:

—¿Y aquest es mestre Corona?

¡Ell pareix un figurí!, y també solia di

cualque criada polissona:

—Si hem volgués acompanyá desseguida l'atmetría...

¡Tan goxosa jo aniria qu'hem posaria a bavá! Y anant tan ben enllestít, cuant per un carré anava per gran que fós resultava qu'era per éll molt petit.

En Corona es reguitsero mos dá a comprenda en tal día, qu'homo com éll no hey havia que tengué tan de salero.

Y direm per acabá aquesta present poesiona:

—¡Sollerics! ¡Viva en Corona y es traje que vá estrená!

UN HUMORISTE

Un porcellot

L'amón Francesc de Son Moranta era un carbonerexo que sempre anave molt brut, tan de se care com de sa roba.

Ni ets escándols de sa dona, ni sas sú-

plicas de sas fias, ni s'intervenció de tots es veynats, no li pogueren fé passa may un padás per se care, ni mudarsé sa roba de demunt amb menos de dotse mesos.

Duva unas sebetes fetas de pell de bou amb unas solas de quatre díts de grui-xades clavetjades amb uns claus d'una cabota grossísima y sa roba tota trossos.

Un día v'aná a sercá carbó a sa Calóbre amb un ase. Cuant baixave, li pegaren ganés de fé una feyna precisa, y atuant s'ase, éll le vá ná a fé a derrera un marje Cuant va está llest sortí a detora d'es marje diguent:

—¡Arri lelat!

Pero, llevó es trobá qu'a s'ase, no volguent esperá més, havia pres camí per ayall.

Éll per agafarló prengué es camí acorrensos, y cuant era bastant avall senti sa veu d'un pajés que li deya a éll:

—¡Avina assi! ¡Avina así et dic! ¡Uep! ¡Avina assi et dic!

Es carboné es jirá y li digué:

—Jermá ¿que m'heu pres per cap animal per tratarmé així?

Es pajés cuant el vé quedá ensensat y mitx termús li digué:

—Dispensau...Era que vos havia...prés per un...porcellot, qu'havuy demeti m' ha fuyt.....

FLÓ DE LLÍS

¡Aquesta crissis!

Aquesta crissis durá mols de cassos.

Mestre Miquel era un manobra de primera, homo bó a carta cabal, que feya feyna des demati fins es vespre a fi de podé dú pá a n'ets infants. Més vengué sa crisis actual y l'homo se quedá sense fey-

na y sense sebre ahont havia d'anà per poderné trobà.

En vista de que pen lloc en trobava, comensà per mirà si li venían ideas a fi de podé guanyà qualque cèntim. Sembrà tomátigueras, moneatos, y melons diguent-sé que venut tot sempre en treuria qualque cosa. Sas tomátigues comensaren per podrir-sé y a nes moneatos los sé menjaren es-cucs. Amb lo únic que tenia esperansas era amb sos melons, qu'en realitat eran ben grossos, y guapos. Pero un demetí es trobà que ni faltaven la mitat, y qu'es que li havían deixat estaven tots pajellats.

S'homo desesperat no sabia qu'es feya, y mes cuant sentia ets infants que demenaven, pa, y éll just los podia dá pedras. Com a únic recurs pensà amb so robà, y trobant amb aixó s'única idea salvadora agafà una escopeta y partí dret a una case de senyós de per l'Horta.

Per se carretera vé vení un homo, y se digué

—Y si enlloc d'anà a robà per dins cases, robave a n'aquest homo ¿no m'aniaria milló?

Y dit y fet s'en anà dret a n'aquell transeunte y apuntantli amb s'escopeta li digué:

—¡O es dobbés o la vida!

Y aquell tot tranquil li contestá.

—Pues, hombre, m'heu guanyat *de ante mano* Jo vos anave a demenà lo mateix.

PEP NOY

ANTIGUEAS

Sa senyora marquesa des Fil d'Aram, qu'era una veva de setant'anys, es dia qu'es seu fiv primé digué missa, preparà una festa majestuosa.

Es palau a hont vivían, el fé adorná de d'alt a baix y sas salas qu'havía de servi per menjadós estaven convertidas amb vertadés jardins. Tenia contratada una música important, y un etsercit d'atletes y jovenets, perque es diná fos amenssat, amb tocases de música acompanyades pes cant des joves anomenats que cantarian cansóns católicas.

Mes cuant va sé s'hora d'ella haver-sé de vestí se trobà que no tenia cap ventay modern y així com ja estaven per élla n'agafà un de molt antic, qu'ella duya cuant era jove.

Passetjant-sé per dins es salóns, s'acostà a devora ella un jove qu'estave molt de broma, y saludantli li bessà es ventay.

Sa marquesa totduna li demenà perque feya allo, y aquell amb tota sa frescura propi d'un homo fresco li contestá:

—Jo l'hey diré senyora marquesa: Per-

que a mi m'agrada molt besá sas cosas antigues.

Y aquí sa marquesa tota rebenta li contestá:

—Mes valdría que m'hagueras besat es nías qu'es vint anys mes antic qu'es ventay.

DONYA LLESSINTA

De sa Regió

De PORRERAS

A sa plassa hey habita un homo que té un carretó y un cavall roitx, que cada día s'en vá a pessetjá amb una jove, tot dos totsols. Aquesta jove primé no hey volia aná en que l'acompanyassen sas mes amigas sevas, pero are pereix que si arrisca tota sola.

Cuidado, joveneta, que tante de confianza no es bona.

A nes carré des Mulins hey ha un tallé de sastreses que segons sa mare de sas dues cosidores duenyas d'allá, es allá ahont fan es trabay mes bé. Sa cosidora majó, es s'orgullo de sa mare, la cual diu que dins Porreras es sa milló sastressa pero lo que jo dic, es qu'a mi hem feren un traje que pereixia una sarri de carbó. Sa majó vol un marit ric, y sa segona en festetja un el cual esta xiflat per ella, creguentsé agafà una gran senvora pero lo qu'agafara éll es una gran miseri.

Es días fenes hey van a té feyna un parey de cosidoras, y ellas sempre seguit están xerrant de si s'ompare havia vengut de Bones-Ayres, de si havia estat per vint duros per comprá unas casas etc. etc. Pero tot aixó son cuentos pues éll ha vengut sense un centimet, y per mostra basta vos digue que fa cose d'un mes qu'aná a serra uyastres a c'as senyó de *C'an Mas*, y per cert que just per tavá una soca li fé paga VINTICINC PESSETAS,

Se poden alabá tant com vulguen pero que sapiguen:

Que la mona, aunque se vista de seda mona se queda

UN QU'HEU SAP TOT

De FORNALUTX

A n'es mateix jeronista.

Vaitx lletji es derré número de aquest setmanari, y me vaitx quedá embebeyat contemplant s'escrit fornalutxenc.

Sebrás tu senyó jeronista, que jo despreciy es menjá qu'hem puguis doná tû.

Sebrás també que si mi haguesses convidat jo to hauria despreciat per pó de que no hem posases males herbas a nes menjá.

Y en fin: per acabá diré que tú no content hem prende es pel cada día a nes for-

nalutxencs, are el vols prenda a nes lectós d'aquest setmanari.

Mes es cabá ja reclama y mes temps no hey vuy empleá, y volenté saludá, et saluda

DON MANUAMA

De MANACÓ

A n'es carré de l'Iglesi hey habita una dona casada, la cual no está amb s'homo perque es una que nos conforme amb so seu homo, y s'en vá a sercarné d'altres, y que per mal nom li diuen «sa viuda de, dos queridos».

Aquesta traidora o sia falsa a s'homo té, com no deveu ignorá, un querido que fá de cafeté a n'es cantó de sa bassa, va a case sa viuda de las dotse y mitxe a la una.

Llevó en té un altre que li diuen en Bernedí que vá a ca se viude de les deu a les onse, Te fias y fivs qu'es govern hagué de prenda pues s'estima un beso de se viuda que no mil y un d'ets infants.

Avisam a n'aquets tres escarabats que no moguin mes escándol cas contrari noltros prosseguiren sa nostra campanya cuantre élls.

Y amb paraulas no molt bones treurem sa tal viuda a rotlo diguent amb lletras de motlo. qu'es sa *mes tia* de sas donas,

A sa primera cantonada des carré d'Artá, hey viu una *polla* de corant'anys, qu'es carré li es estret per passa tant de vent dú.

Ella vol dú més orgullo que no li toca, y es necessari qu'el se rebaixi.

Es jermana de dos capellans, un d'els quals hegué de foji de Sant Llorens y Manacó hagué d'aná a nes remato a s'Argentina.

De s'homo d'aquesta... *mutis*; ja vos ne darán informes pes moli de can *Vensis* y de sa jermana un dobbé de lo mateix, en nossé que per informes heu d'aná a Fertaritx.

UN QU'HEU SAP TOT

De ARTA

(Continuació)

Un triunfo tan gran ni es, ni pot essé es triunfo d'una persona, ni d'una dotse-na de personas; en tot cas es es triunfo de s'unió, de s'orde, de sa voluntat y de se disciplina colectiva; y Deu vulga que sia també sa derrota d'es personalismes y es triunfo d'es patriotisme que serca es bé general primer que ses simpatias o conveniencias particulás.

Crec que no fa falta di que no guardam cap casta de rencó, que mos sabría greu have ofés a ningú, que aspiram a

està bé amb tothom y que llamentam que no estiguen amb noltros totas ses personas de bona voluntat, amb lo cual volem di que detejam de cor sa seua colaboració y ajuda.

Firmament resols a seguir sa bandera de s'unió de ses dretas, aspiram a que dins Artà reyni una verdadera y sana democracia (que no tenga res de demagogia) que establesca entre tots relacions de concordia y suavitat, perque massa comperdeu que aquesta victoria electoral pesaria com a plom demunt se nostra consciencia si no procurassem treura d'ella es majo bé posible p'es nostro benevolgut poble d'Artà.

(Acabaré)

De FELANITX

A n'es Mercat des diumenjes no hey fá falta may l'amón Mateu, pajés de per l' Horta y amo d'un gran hort,

Un diumenje s'en vengué amb dos covos de nesples y una carretada de melons per vendre, y encare que tengui mes de tres dotsenas d'anys, se posa en cos de camia y comensá a cridá: «Nesples sanas y maduras y melons de malla vermeya que valen un Perú!».

L'amón Mateu fós per caló o fós per lo que fós, se descuydá d'embotonarsé sa porta des moll, y repará que cuant passave un xerrefi, com son totas sas felanitxeras, totduna heu afinaven, y empagaintsé se posavan a riure, y éll que nos té pes mes lleitx, encare qu'heu sia, sa fé s' ilusió qu'aquella mitja rieya era una prova de sa simpatia que sas simpáticas felanitxeras sentian per éll.

Pero es temps anave passant y ningú s'aturave a complarlí res, fins qu'una qui era curta de vista o al menos heu feya, s'acostá y li digué:

—¿A cuant sas nesples?

—A quatre se mesura.

—¿A ras o caramull?

—Pareix mentida sigueu d'aquí, y no sapigueu que sas nesples van a caramull.

—Pero a mi m'agrada, tractá antes ses cosas.

—Jo per mi, sou una d'aquellas que preguntan molt y compran poc...

Y élla li contestá:

—Jermanet dispensaumé;

que si estat preguntadora

a estat perque jo he confús

sa..... en sa resadora.

UN QU'HEU VÉ

De ESPORLAS

Un parey de veynats de sa Plassa del Príncipe mos fan a sebre qu'estan qu'el dimoni els sen dú, pues a una taverna de per allá, hey jugan tota sa nit, moguent un renou infernal,

Noltros los hem dit que tenguessen u

poc de pacienci y pot essé qu'aquest Ajuntament nou en fassi qualcuna de bona fent tancá d'hore sas tavernas.

Aixó es lo que falta a veure y lo que de segú no veurem.

D'ALARÓ

M'ha estrenyat molt qu'un bando que careix de fundaments hagui fet tan bon efecte, per certas rahóns qu'are esposaré:

Primera. Per alló que diu «si el tiempo no lo impide», qu'apesá d'havermi romput es *cascos* no li veitx sa punta pues jugaven a devall taulada,

Y segona: Que s'importanci de mestre Andreu ha resultat essé un fracás, perqu'éll deya a nes jugadós, ¡jugau y no tengueu pó!, pero s'Alcalde a devant sa trompetada se posá *armas al hombro* o allá hont volgueu, y ha ordenat se perseguis en tot es rigor possible es joc del *monte* y a las dotse tothóm a jeure encare que no tenguen son.

UN DESENFENYAL

De BUJE

Coneixeu en Guiem Aloy, aquell mateix qu'amb un d'es número passats va sé tractat de Tenorio *escaldat*, p'en Juan Torres? ¡Si! Idó feyvós s'alusió de que coneixen lo *milló* de Buje.

Escoltau, aquets dos mots y vos convenzareu lectós que resulta essé un poc més que Tenorio *escaldat*.

Resulta, qu'es mencionat Tenorio, después d'havé passat la major part d'un día criticantmé d'una manera escandalosa e indirectament es temps qu'ells trabayava en compania de cinc fredins mes, y no estant encare content amb so criticantmé afeji que jo escandalisava per dins sa berberia ahont tenc costum d'aná y qu'ell está per aprendiz y també per dins un establiment de Campanet ets actes inmorals qu'éll m'atribuhia.

Pero apesá de que fasse bastants de mesds que fa de barbé no vaitx consenti jo essé afeytat per un Tenorio de tant baixa categoria.

Més una vegada enterat de se criticada qu'hem donave, vaitx posá s'asunto en net, y per tal motiu vaitx passá la Buje dimecres avespre de la setmana passada.

Cespués d'havé corregut casi tot Buje cercant es «*Criticadó*» el vaixt trobá dins ca s'*Estanyé*.

Es Corresponsal de Campanet o siga en Toni Beleta

(Continuaré).

De CAMPANET

A nes carré Nou hey ha una mare que perqué té un fiv casat dues vegades ha presa sa costum de di—¡Aquestas donas

matarán es meu fiv! pero teniu en con qu'apesa d'aixó no li té jens d'estimació pues desde qu'es casat no el pot veure.

Mes valdria qu'aquesta dona, enlloc de criticá tant es seu fiv, amb sa forma tan escandolosa com heu fá valdria mes que digués que s'en dugué de caseya, cuant era fradina que foji per uirisé amb s'homo qu'are té.

Madona, no sigueu tonta pues potse qu'amb so xerrá.

vos haguin de rossegá, amb coses de molta *monta*.

ES DETECTIVE

XERRIMADES

A C'an Perico, cada diumenje y dias festius hey fan balls, qu'es veuen concurrents per lo *más selecto* de dins Solle.

Pero així com tot té es seus defectes, resulta q'en Llorens s'empresari des ball, no content amb posa orde, y corré com un desesperat dant avisos y trepitjadas de peu se posa a té de *teta* aguantant infants per mitx des ball.

Llorens no sias *tamelleta*.

o et ferem puja el *Calvari*;

un no pot essé empresari.

si te s'ofici de *teta*.

UN QUE TÚ SAPS

Per devés la Rectoría hey ha una costura de ninas, que cuant surten fan mes renou que na Juanita *Cerrellera* cuant se baraya. A n'aquesta costura hey va una jove qu'e está per devora es *Cementeri*, qu'es sa que fa mes renou de totas y sempre en fá per salá. S'altre día s'anemore d'un jovenet petit, molt agrados, y s'en dugué d'aquest una carabassa mes grossa qu'es lloccomú de s'estació.

Estaría molt content qu'acursassin sa xarrera y sas ganes de cridá, y que s'en anassen a jeure qu'es lo que mes las convé.

UN QUE JA LI FEIS MAL D'UYS

Mos diuen d'es camp de sa Má:

Senyó Directó: Li suplicam s'inscrició de lo sigüent:

Tots es personatjes que jugan amb aquesta xerrimade son: un jove una tia y una *padrina*.

Un homo que viu a sa vorera de la má y que segons se conta visqué sis mesos de patata, y a Zuiza es *marks* li tornaren *jenetas*, mereix essé tocat de firme.

Aquest homo cuant vengué a Solle, s'entregá mes palat que s'ase d'en *Morey*, pues com ja hem dit, tots es *marks*, que duya d'Alemania, li tornaren *genetas* a Zuiza, y per lo tant se vé obligat a posarsé a fé feina per guanyá vuit reals cada dia a fi de podersé ompli la tripa y se fé

d'es partit de sa *Padrina*. Vengueren sas eleccions, y així com guanya sa *cuadrada Padrina*, comensà a tirà xinitas a una tia seua dé devant aquí hont vivia éll. Jo així com visc per aquets contorns, sempre qu'anave a serca aigo per escurà contemplava aquestas escenas.

Es dia qu'es mauristas feren es *celeberrim* banquete a nes Port convidaren aquell homo, y aquest tanta alegria tengué que dave un saltos, tan grossos, que de cada un rompia una barra des parral. Pareixia un nin amb sabates novas. Hasta es diu que ompli una ribella de bavas tant era s'orgullo y emoció que sentia.

Segóns éll, un dia li feren una operació a nes ventre y desde llevonses en sa no pot menja segons qui'ns menjás pero aquest dia verem que seria capas de menjarsé s'ase d'en Bey torrat.

Are ma resta dí a n'aquest homo que si no s'enmende, menjará mes *genetas* que no menjá a Suiza.

Si no et grade sa cassola te donarem peix torrat perque deus está cansat de menjá sempre *mussola*.

A Sólle tenim un *dentista de primer orden*. Nada menos en Juan que trabaya es fil de ferro, no satisfet amb s'industria que li aporten sas ratas, ara s'alsat arrancadó de caixals.

Y lo bó es que no emplea altres *eynes* mes qu'un fil de ferro, una xapeta y un picassó.

Y lo mes bó encare es qu'heu fa molt baratet amb un *episcopopis* ja está satisfet y agrahit.

Y en mil formas y maneras hem vist estimats lectós que s'homo mes enginyós es en Juan de sas Rateras.

A Sólle acaba de fundarse una *Sociedad Obrera* y segóns están entesos ja son molts ets obrés que si han incrits.

Com es fonaments son possats, pes *leader* des Socialistas y gran entusiasta per se clase trabajadora, es companyero Bisbal, están segurissims que tot a d'aná com una seda y que aquesta nova sociedad ha de essé un éxit grandió.

Procurarem duri es nostro granet d'arena y dispots ajudarlos en tot y per tot.

A sa fonda *Palmesana* que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats. Si voleu sebre ahont es. Carré de Cocheras, tres

Es dia de la *Purrissima* varen prenda possessori des puesto de concejals, aquells dos mauristas que varen essé considerats incapacitats ja fa temps.

Ni havia un des dos nous, que cuant sa Corporació era a dins l'Iglesia sentia tante de emoció, que cuant s'aixecaven drets tropessá amb so banc de darrera demunt el cual hey havia tots es bombets d'es concejals, y tombant es banc es bombets redolaren p'enterra especialment es d'en *Frescales*, que casi arriba a sa porta.

Just sentim pes batle que de segú cuant se degué acala per cohi es seu se degué rompre s'espina.

Sebeu aquella casa d'es carré de sa Lluna que li diuen s'Imprenta Nova, y que venen tota casta d'articles d'escritori, novetlas y tois ets objectes propis de perfumeria?

Idó aquets días hey passa una cosa original.

Es, es cas, que d'es demati fins es vespre no hey ha qui hey afiqui una punta de guya de sa gentada qu'hey vá a compra es *DIETARIS*, *BLOCKS*, *CALENDARIS* de plagueta y *PLACAS* per calendaris, tot per l'any 1918.

Y lo qu'encare es mes original es que tot aixó heu venen a uns preus increhibles per lo barato que son.

Si heu de menesté res d'aixó ja hey podeu aná de cuatres antes que no'hu acabiguen.

Mos diu n'Oinotna Nallur.

Sabéu quines atletes son ses mes guapas de dins Sólle? Pues son des carré d'en Canals y San Cristofol. Si las vesseu amb so salero que caminan cuant van a brodá o a cosí, quedariáu admirats d'ellas, y comprendiau que nos raro que donguin tantes de carabasses an'aquell jovent errat de contes que las sercan s'amó y... altres coses.

Jo som un d'es pretendents, que no m'en he duit carebasse perqu'hey vaitx en peus de plom, pero qu'he comprés que lo que fan ellas no está massa bé pues aixó de fé pená tant es jovent no té perdó de Deu.

Las suplic que no repartescan sas carabasses tan facilmente, o sino jo las reparitiré unas cindris que no las agradarán masse.

A nes magatsem de figas de C'an Fiol hey fan feyna sas nines mes guapas y sandungueres qu'hey ha a dins el Mediterraneo.

Lo que no se mereixen teni es aquell porc figué que surt de per devés Sansellas, qu' es pensava que domés era a n'ets altres que los agradave s'anissat.

Pero que Deu el quart de qu'arribás a

essé rey, pues de segú no trobarían botellas d'anissat per nat senyal, essent que tant agrade a n'aquest que las faría acapará totas.

Y qui no so creu qu'heu vaje a serca. LLORENE

S'acosten sas festas, y com que l'any passat en *Xispe* se queixave de que s'altre companyero, amb el cual menen es carró de sa llimpiesa pública, fé tota sa volta d'ets aguinaldos, y llevó no n'hi volgué fé part, li aconseyam qu'enguañ vajigue mes viu perque no es temps de despreciá res.

La setmana passada a nes carré de sa Lluna, a devora sa botigue de vendre de *Can Mames*, si aturá una dona que ven vetas cada dia a sa plassa, y comensá a a mirá a veure si la miraven. Jo que la contemplava de dins una taverna de per allá vaitx veure que de] devall sas seuas faldas li sortia fum. Jo la volia ana a avisá, pero així com duya una seneyeta dins la cual hey havia una botella, qu' hem vaitx pensá si era de sulfumant y qu'e] vessava, hem vaitx contendra diguentmé que si el vesava allá era milló, perque mols han presa sa costum d'aná a mudá s'aigo a nes canari a n'aquell punt, y hey fa una oló inaguantable, y amb so sulfumant fojiria part de s'oló... Mes cuant va havé partida vaitx veure que m'havía equivocát de cap a peus, pues lo qu'havia fet ella, era lo que fan ets altres: mudá s'aigo, a nes cossi.

Y hagent aixó contemplat va sé causa qu'exclamas; —M'agradaria que passás es batle y que me quedás enseguida perfumat.

UN QU'HEU VÉ

Pareix qu'es Ball de C'an Perico es, es *cassinet* de sas riefyas.

Nada menos qu'aquella jove de que ja en parlarem a nes nostro darré número, diumenje passat ballant amb so seu novio caigueren de morros enterra.

No hey importaren ets ausilis de sa «Creu Rotja».

Per falta d'espai deixam d'insertá algunas contestacions molt xistosos a sas preguntas que ferem an'es número de dia 24 des mes passat, referent a gonyá es premit de 50 pessetas.

A Alaró en Juan Xamena a nes carré d'en Tugores té mobles fets des *mejores* qu'es temps sols no lo espenya Si cualcú s'ha de casá que no perdi jens de rato si vol comprá mol barato mobles trabayats a má.